

disering af renteindtægter fra erstatninger for personskade ved færdselsuheld, fejloperationer o.l.

Ad b. Forretningsmæssigt begrundede anmodninger om principskifte kan som hovedregel tillades, dog kun med fremtidig virkning.

Om skadestilfældene bemærkes, at det meget ofte er således, at en kapitalerstatning for en personskade først kan fastsættes, når skaden er blevet stationær. Det kan tage mange år, og der kan derfor gå lang tid fra en personskade indtræffer, og indtil erstatningen kan endeligt udmåles.

En kapitalerstatning for personskade er i sig selv skattefri, mens renterne beskattes. I disse tilfælde har en skadelidts interesse i en tilbageførsel undertiden været, at en tilbageførsel af renter ville medføre, at personfradraget kunne udnyttes bedre.

Forslaget går ud på at lovfæste den ovenfor beskrevne praksis.

Efter forslaget kan personer, der driver erhvervs-mæssig virksomhed, d.v.s. regnskabs- og bogføringspligtige, vælge at gå over til at medregne renteindtægter og renteudgifter efter princippet om, at man medtager årets beregnede renter.

Eksempel 1: En fordring har f.eks. forfaldsdag en gang årligt den 1. oktober. I 1998 forfalder 44.000 kr. i renter. I 1999 forfalder 40.000 i renter. I 1998 skal en person der anvender princippet om beregnede renter medtage $9/12$ af $44000 = 33.000$ kr. med tillæg af $3/12$ af 40.000 kr. = 10.000 kr. I alt medtages 43.000 kr. Hvis det sædvanlige princip om at man medtager forfaldne renter skulle anvendes, skulle man i stedet medregne 44.000 kr. For så vidt angår det år, hvor skatteyderen skifter princip, henvises til eksempel 2.

Skiftet fra forfaldne til periodiserede renter skal omfatte alle personens renteindtægter og udgifter under et.

En skattepligtig, der overgår fra at medtage renteindtægter og udgifter i det år, hvori de forfalder, til at medtage dem i det år, som de vedrører, skal i overgangsåret medtage årets forfaldne renteindtægter og renteudgifter samt beregnede renteindtægter og -udgifter i de enkelte forhold fra sidste forfaldsdag og indtil årets udgang.

Eksempel 2: Hvis skatteyderen i eksempel 1 skifter princip i 1998, således at 1998 er det første år, hvor skatteyderen medtager beregnede renter, medtages følgende renteindtægter i 1998: Forfaldne renter pr. 1. oktober 1998, 44.000 kr. med tillæg af beregnede renter fra 1. oktober og året ud, 10.000 kr., eller i alt 54.000 kr. Herved sikres, at skatteyderen ikke ved at skifte princip unddrager sig betaling af skat af de renter, der vedrører sidste kvartal i 1997

Det bemærkes, at det er hensigten at fastlægge supplerende regler i bekendtgørelsen om skattemæssige krav til regnskabsgrundlaget og årsregnskabet, som udstedes med hjemmel i skattekontrollovens § 3. De skal gå ud på, at skattepligtige, der medtager renteudgifter og renteindtægter i det år, som de vedrører, skal specificere, hvorledes de renter, der er forfaldne i indkomståret, er regulerede med skyldige og forfaldne renter ved årets begyndelse og slutning. Det svarer til hidtidig praksis.

Forslaget vedrører kun de bogførings- og regnskabspligtige. Efter hidtidig praksis har Told- og Skattestyrelsen i videre omfang kunnet indrømme tilladelse til periodeskift, når begrundelsen har været erhvervs-mæssig. Det er imidlertid meget vanskeligt at foretage en præcis afgrænsning af området, som må antages at være begrænset. Forslaget er derfor begrænset til de bogføringspligtige og regnskabspligtige.

Skattepligtige, der en gang er begyndt at anvende princippet om beregnede renter, skal fortsætte med det. Det gælder også i de tilfælde, hvor en skatteyder efter de hidtil gældende regler har fået tilladelse til at periodisere renterne efter princippet om beregnede renter.

Når man har fået tilladelse til at anvende princippet om beregnede renter, har man efter hidtidig praksis kun kunnet skifte tilbage til princippet om forfaldne renter, når dette sker med ligningsmyndighedernes tilladelse. Sådanne skift må ikke ske mere end én gang, fordi man herved vil kunne spekulere i de opsamlinger af renteudgifter og renteindtægter, der naturligvis må følge med ethvert principskifte. Det er samtidig ikke det store behov for at kunne skifte tilbage, og det ville i givet fald ikke kunne kontrolleres, hvor tit en adgang til at skifte tilbage, ville medføre at skatteyderen skiftede opgørelsesprincipper både den ene vej og den anden vej. Forslaget indeholder derfor ingen adgang til at skifte tilbage.

En skattepligtig, der ophører med at drive erhvervs-mæssig virksomhed, kan dog i ophørsåret eller senere vælge at overgå til at anvende forfaldsprincippet.

Efter *forslaget* kan en skatteyder, der modtager et kapitalbeløb som erstatning for en lidt skade på sin person med tillæg af renter fra skadesbegivenheden og indtil udbetalingen, fordele renterne over de år, de vedrører. Det svarer til gældende praksis. De skatteydere, der kan komme på tale er kun fysiske personer. Selskaber vil ifølge sagens natur aldrig kunne omfattes.

Forslaget vedrører kun renter fra en sen udbetaling af kapitalbeløb til dækning af invaliditet. (Disse beløb